

ПЛАНИНАРСКИ САВЕЗ СРБИЈЕ
КОМИСИЈА ЗА АЛПИНИЗАМ
Булевар војводе Мишића 14
Београдски сајам – Бела кућа
Б Е О Г Р А Д

Mountaineering Association Of Serbia

члан UIAA

member of UIAA

Commission for Alpinism

IZVEŠTAJ PROKLETIJE

Putovanje izvršeno u cilju:

- Izvođenja alpinističkih uspona u sklopu redovnih trenažnih aktivnosti
- Izvođenja alpinističkih uspona na akcijama školovanja kadrova - tečajevima
- Izvođenja alpinističkih uspona na saveznim i republičkim taborima
- Izvođenja alpinističkih uspona na ekspedicijama van Evropskog kontinenta
- Izviđanja i pripreme terena za akciju - ekspediciju
- Poslova organizacije budućih akcija i saradnje sa ostalim klubovima (sastanci komisija i sl.)

Datum polaska: 2.4.2024.

Datum povratka: 4.4.2024.

Mesto putovanja – izvođenja akcije: Prokletije, Crna Gora

Putovanje izvedeno na relaciji: Beograd – Gusinje – Beograd

Učesnici: Miloš Milanović, Igor Milošev, Nikola Đurić, Dušan Starinac

Kraći opis akcije, ispenjane smeri, primedbe, dopune i sl:

Siguran sam da je svakome od nas u nekom trenutku palo na pamet kako bi bilo cool da tokom svoje alpinističke "karijere" popne neki smer u Prokletijama. Kod mene je to slučaj od prvog dana kada sam počeo da se bavim penjanjem, doduše uglavnom sam razmišljao o usponima u suvoj steni, jer jelte, i leti je svakako dovoljno teško i kompleksno penjati bilo šta tamo tako da do zimskih smerova nikad nismo ni došli. Uvek je ta misao bila tu više kao težnja i cilj ka kome se ide, tek pre par godina sam se prvi put osetio spremnim da uopšte ozbiljnije razmišljam o nekom takvom poduhvatu, ali za početak cilj je delovao unutar mogućeg. Proteklog vikenda imali smo tu privilegiju i sreću da su se sve kockice sklopile i da smo uspeli da popnemo dva prvenstvena zimska smera u Jugoistočnoj steni Karanfila, i mogu bez preterivanja da kažem da je ovo jedno od najlepših penjačkih iskustava koje sam imao u životu.

Krenuli smo u petak rano ujutru iz Beograda, sa idejom da u Gusinje stignemo oko podne kako bi se za dana popeli do Ropojanskog jezera i napravili kamp, imali vremena da vidimo stenu i potencijalne linije za penjanje. Znali smo da su uslovi dobri jer su Cetinjani nedelju dana pre nas popeli odličan prvenstveni smer u istoj steni, i po slikama i izveštajima video se da su uslovi za penjanje odlični, što je pravo čudo za južnu stenu u ovo doba godine.

Sastajemo se sa Grizlijem i Igorom u Prijepolju, i dalje nastavljamo zajedno do Gusinja. U Ropojanu stižemo sa malim kašnjenjem u odnosu u na prvobitan plan, oko 15h, ali i dalje imamo dovoljno vremena da dobro ošacujemo stenu i procenimo koje nam se linije čine dobre za penjanje. Kao poslednja opcija bilo je i ponavljanje smera Pisanje Istorije koji su Cetinjani popeli prethodne nedelje, ali naravno da smo svi bili zagrejani da radije penjemo nešto prvenstveno jer se ovakvi uslovi retko formiraju.

Ležemo rano, oko 19h i brzo tonemo u san, jer smo umorni od puta. Tokom noći temperatura je bila oko -14°C tako da je i pored zimskih vreća spavanje u šatoru bilo ipak hladno, ali smo uspeli da se lepo

odmorimo. Startujemo u 2:30h, napolju je jak minus pa je celokupna priprema i doručak trajao pola sata, a od izlaska iz vreće do polaska prošlo je daj bože 15 minuta. Hladnoća ja veliki motivator za brzinu 😊

Igor i Grizli se definitivno odlučuju za svoju liniju koja prati dijagonalni žljeb pored Slovenačkog smera Mejna, dok se Džoni i ja odlučujemo za grupu koja vodi na Ropojanska vrata, a zatim dalje desnim žljebom paralelnim sa linijom koju su penjali Cetinjani. Rastajemo se u šumi ispod stene, i svako kreće ka svom smeru, i oko 4h ulazimo u smer.

Znamo da nam je donja polovina smera kritična po pitanju opasnosti jer praktično penjemo kroz točilo u koje pada sve što se odroni u gornjoj polovini stene. Maksimalno koristimo dobre uslove tako da se brzo krećemo po oborenom terenu, bez navezivanja, sve do prvog skoka od 15ak metara gde se navezujemo. Sledi još jedan skok, koji je najpre u mraku delovao kao da ima 15ak metara a ispostavilo se da ima punih 50m. Poneli smo 3 ledna klina i naravno da sam ih sve iskoristio u prvih 20 metara, tako da je narednih 30 bilo laganica jer sam se tog tereta na vreme otarasio. Izlazimo iz tog cuga i odmah nastavljamo dalje po nešto lakšem terenu preko još nekoliko manjih skokova u ledu, koje prolazimo simultano...u međuvremenu se već razdanilo. Oko 8h stižemo do velikog amfiteatra na oko 1750mnv gde se smer račva, tu pravimo kraću pauzu za okrepnu i nastavljamo dalje u drugi deo. U gornjem žljebu smo malo zaštićeniji od pada kamenja ali je i teren strmiji i ozbiljniji. Nastavljamo i dalje da se krećemo simultano, i brzo prolazimo narednih ~300m bez pauze, i konačno dolazimo do najteže deonice. Najpre penjemo levu ploču oborenog kamina sa tankim ledom, koju Džoni prolazi bez međusiguranja, a zatim još jedan ledeni skok od 15ak metara i na kraju, kao šlag na tortu cug sa zaobilazeњem boldera kroz kamin iza. Uslovi su idealni, svaka postavka drži, led je uglavnom dobro vezan tako da međusiguranja takoreći nisu ni potrebna, mada su i mogućnosti ograničene. Pravo uživanje u penjanju!

Nakon poslednjeg Džonijevog cuga zlazimo na vršni greben oko 12h, pravimo kratku pauzu i planiramo silaz. Put do vrha preko grebena deluje dosta ozbiljno i dugo, pa se odlučujemo za silaz niz isti smer kroz kombinaciju odpenjavanja i abzajla. Najpre imamo 4 vezana abzajla preko težih izlaznih cugova, a nakon toga nastavljamo sa otopenjavanjem.

U međuvremenu se Igor i Grizli javljaju da su i oni popeli svoj smeri ali da silaze na drugu stranu u Grbaju planinarskom stazom, što je za njih definitivno bolja opcija. Dogovaramo se da se oni u Grbaju snađu za prevoz i da se vidimo uveče u Ropojani. Silaz traje čitavih 5 sati, i pored toga što smo imali svega 8-9 abzajla, otopenjavanje traži vreme i koncentraciju, a neki od detalja koji su bili trivijalni na gore u otopenjavanju nisu više tako laki. Oko 17:30h stižemo u kamp, i vidimo da kod vidikovca izbjiga terenac iz kog izlaze Igor i Grizli. Da smo hteli, nismo mogli bolje da tempiramo vreme.

Svi živi, zdravi i euforični, ne možemo da dočekamo da jedni drugima ispričamo kakvu smo avanturu imali. Ukrzano se pakujemo i spuštamo u Gulinje na klopnu a potom u Grbaju gde su nas drugari iz MAK-a domaćinski primili u svoj smeštaj i omogućili nam da tu noć provedemo na topлом u sjajnom društvu i pričanju lovačkih priča. Hvala im na tome!

Hvala puno i Miljanu Ljubojeviću koji je nesebično podelio sa nama informacije, skice, slike, kao i ideje za nove linije! Ono na šta sam posebno ponosan je činjenica da smo smerove uspeli da popnemo u odličnom stilu, za dan i bez bivaka, što je u početku delovalo kao teško izvodljivo.

Na kraju, imena smerova smo posvetili nekim ljudima koji su nas prerano napustili, i na taj način smo hteli da uspomenu na njih sačuvamo.

U Beogradu, dana 04.02.2024,
Dušan Starinac.

